

• Apare cu binecuvântarea Înalt Prea Sfințitului Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și al întregii Moldove •

La 2 ani de activitate. Curaj și noi speranțe

Din mila lui Dumnezeu, cu binecuvântarea Mitropolitului Vladimir, în 2007, luna august, a văzut pentru prima dată lumina tiparului un ziar local de spiritualitate ortodoxă. Cu sprijinul direct al preoților r-lui, iar mai apoi al Bisericii „Sf.M.Mc.Dumitru” din Anenii Noi, ziarul avea să devină pentru multe suflete anemice, o făclie de lumină venită peste întunericul neștiinței și al necredinței, fapt ce a și dus la denumirea lui pe bună dreptate, - „Făclia Ortodoxă”.

Distribuit gratuit prin Biserici, școli și instituții sociale, inevitabil răscolea pe unii, iar pe alții îi hrănea la suflet, cu știri din viața și activitatea Bisericii raionului, a Mitropoliei și a altor învățături de folos și zidire sufletească.

Comemorând ziua de naștere a acestui puls informativ și educativ al Mitropoliei în general și al bisericii noastre în special, facem retrospective spre noi perspective, având curajul noilor fapte și speranțe în ajutorul lui Dumnezeu, care pe fiecare dintre noi, fie printr-o suferință, sau bucurie, sau revistă făcută cu sirguința noastră, îl va aduce pe calea credinței, dragostei și mîntuirii, dăruindu-ne și nouă din darurile sale veșnice.

Cu dragoste prietenească către toți fii, frații și surorile duhovnicești.

prot. Ioan Valuța

Усекновение главы Пророка и Крестителя Господня Иоанна

О мученической кончине святого Иоанна Крестителя в 32 году по Рождестве Христовом повествуют Евангелисты Матфей (Мф. 14, 1 — 12) и Марк (Мк. 6, 14—29).

После Крещения Господня святой Иоанн Креститель был заключен в темницу Иродом Антипой, четвертовластником, правителем Галилеи. (После смерти Ирода Великого римляне разделили территорию Палестины на четыре части и в каждой части поставили правителем своего ставленника. Ирод Антипа получил от императора Августа в управление Галилею.) Пророк Божий открыто обличал Ирода за то, что, оставив законную жену, дочь аравийского царя Арефы, он незаконно сожительствовал с Иродиадой, женой своего брата Филиппа (Лк. 3, 19, 20). В день своего рождения Ирод устроил пир вельможам, старейшинам и тысяче-начальникам. Дочь Иродиады Саломия плясала полуголой перед гостями и угодила Ироду. В благодарность девице он поклялся дать все, чего она ни попросит, даже половины своего царства. Скверная танцовщица по совету своей злобной матери Иродиады просила дать ей тотчас же на блюде голову Иоанна Крестителя. Ирод опечалился. Он боялся гнева Божия за убийство пророка, которого сам раньше слушался. Боялся он и народа, который любил святого Предтечу. Но из-за гостей и неосторожной клятвы он повелел отрубить голову святому Иоанну и отдать Саломии. По преданию, уста мертвой главы проповедника покаяния еще раз открылись и произнесли: «Ирод, не должно тебе иметь жену Филиппа,

брата твоего». Саломия взяла блюдо с главой святого Иоанна и отнесла своей матери. Неистовая Иродиада исколола язык пророка иглой и закопала его святую главу в нечистом месте. Но благочестивая Иоанна, жена домоправителя Иродова Хузы, погребла святую голову Иоанна Крестителя в глиняном сосуде на горе Елеонской, где у Ирода был собственный участок земли (обретение честной главы празднуется 24 февраля). Святое тело Иоанна Крестителя взяли в ту же ночь его ученики и погребли в Севастии, там, где совершилось злодеяние. После убийства святого Иоанна Крестителя Ирод продолжал

править еще некоторое время. Понтий Пилат, правитель Иудеи, посылал к нему связанного Иисуса Христа, над которым он насмеялся (Лк. 23, 7—12).

Суд Божий совершился над Иродом, Иродиадой и Саломией еще при их земной жизни. Саломия, переходя зимой реку Сикорис, провалилась под лед. Лед сдвинул ее так, что она висела телом в воде, а голова ее находилась над льдом. Подобно тому, как она некогда плясала ногами по земле, теперь она, словно пляшущая, производила беспомощные движения в ледяной воде. Так она висела до тех пор, пока острый лед не перерезал ее шеи. Труп ее не был найден, а голову принесли Ироду с Иродиадой, как некогда принесли им главу святого Иоанна Предтечи. Аравийский царь Арефа в отомщение за бесчестие своей дочери двинул войско против Ирода. Потерпев поражение, Ирод подвергся гневу римского императора Кая Калигулы (37 — 41) и был вместе с Иродиадой сослан в заточение в Галлию, а потом в Испанию. Там они были поглощены землей.

В память усекновения главы святого Иоанна Крестителя Церковью установлен праздник и строгий пост как выражение скорби христиан о насильственной смерти великого Пророка. В этот день Церковь совершает поминовение воинов, на поле брани убиенных, установленное в 1769 году во время войны России с Турцией и Польшей.

NAȘTEREA MAICII DOMNULUI

8/21 septembrie

Această sărbătoare este una de laudă și cinstire a Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu.

Nașterea Maicii Domnului este rodul rugăciunii evlavioșilor săi părinți, care neavând copii, ajunși la vârstă înaintată, au primit răspuns la rugăciunile lor, prin venirea pe lume a Măriei, Maica Domnului nostru Iisus Hristos. Acest eveniment a fost profețit cu mult înainte de către patriarhii și proorocii vechiului testament. Potrivit tradiției, părinții Sfintei Fecioare, Ioachim și Ana, deși erau drepți și evlavioși, nu se învredniciseră de nașterea de prunci, fiindu-le motiv de amărăciune. Sufereau îndoite, deoarece pe lângă lipsa

unei mângâieri la bătrânețe, ei erau și disprețuiți de semenii lor. După tradiția și obiceiurile iudeilor orice familie care nu avea copii era socotită ca fiind blesemată de Dumnezeu, așa încât nici darurile lor nu erau primite la templu. Însă cei doi soți nu încetau să se roage lui Dumnezeu. Cu lacrimi fierbinți și cu multă stăruință, ei se rugau în fiecare zi. Ioachim a mers în pustie și s-a rugat vreme de 40 de zile, așa făcând și Ana „cu frângerea inimii” în locuința lor. Au dat și un jurământ că vor aduce copilul care se va naște, — jertfă ca să slujească lui Dumnezeu. Rugăciunea le-a fost ascultată și au fost anunțați prin îngerul Gavriil de nașterea Fecioarei Maria. După nouă luni de la această veste, casa lui Ioachim și a Anei a fost binecuvântată cu nașterea fetei făgăduite de înger. Mult s-au bucurat ei de acest dar de la Dumnezeu. Iar când prunca Măria a împlinit vârsta de trei ani, conform făgăduinței părinților săi, a fost adusă la templu, fiind închinată, ca în templu să se pregătească cea care avea să devină mai apoi temlul lui Dumnezeu.

14 octombrie
Praznicul „Acoperământul Maicii Domnului” a luat ființă astfel: trăia prin secolul X în Constantinopol, pe timpul împăratului bizantin Leon cel înțelept, un sfânt, ales de Dumnezeu, numit Andrei. El se făcea nebul pentru Hristos, ca să fie defăimat de toți, și avea un ucenic pe care îl chema Epifanie. Iar odată, pe cînd se ruga Sfântul Andrei în biserica Vlahernei, a văzut o vedenie înfricoșătoare. A văzut cerurile deschise și pe Preasfinta

ÎNĂLȚAREA SFINTEI CRUCI

27 septembrie

„Căci cuvîntul Crucii, pentru cei ce pier, este nebulie; iar pentru noi, cei ce ne mîntuim, este puterea lui Dumnezeu.” (I Cor. 1.18)

În această zi prăznuim înălțarea Sf. Cruci pe care a fost răstignit Mîntuitorul nostru Iisus Hristos și care în 314 a fost descoperită într-un mod miraculos, de către sfînta împărăteasă Elena, mama împăratului Constantin cel Mare. Fiind venerată puternic de creștini, ea a adunat mulțimi imense, fapt pentru care Patriarhul Ierusalimului, Macarie, a înălțat-o pe un loc în-

alt în văzul tuturor, ca fiecare să se poată închina. Tot atunci creștinii au cîntat pentru prima oară „Doamne miluiește” de 500 de ori. Pentru un creștin ortodox, Sf. Cruce este simbolul legii, dreptății și iubirii sacrifelnice a lui Hristos, cu care trebuie să-și îmbrace întreaga viață, dacă vrea să se mîntuiască, precum și o armă împotriva necuratului, asemenea sabiei ostașului împotriva inamicului. De aceea creștinul o poartă toată viața la gît și tot cu ea merge în lumea de dincolo. Această zi este una de post.

ACOPERĂMÎNTUL MAICII DOMNULUI

Născătoare de Dumnezeu ținînd sfîntul ei omofor de asupra oamenilor și rugîndu-se astfel; „Doamne, ai milă de poporul Tău cel binecredincios, care cinstește numele meu, și îl izbăvește de tot răul...”. Acestea auzindu-le Sfîntul Andrei a căzut în genunchi la rugăcitme și „lăudînd pe Preasfinta Născătoare de Dumnezeu, a spus aceste înfricoșate vedenie ucenicului său, Epifanie. Auzind patriarhul și împăratul, au rînduit să se prăz-

nuiască în fiecare an sărbătoarea Acoperământului Maicii Domnului, la 1/14 octombrie, cu priveghere de toată noaptea cu cîntări de laudă în cinstea Preasfintei, ocrotitoarea creștinilor, care neîncetat se roagă înaintea Preasfintei Treimi și mai ales a Fiului ei, Domnul nostru Iisus Hristos, pentru mame, pentru copii, pentru bolnavi, pentru bătrîni, pentru preoți și călugări care slăvesc pe Dumnezeu ziua și noaptea.

Un prilej plăcut pentru creștinii din Anenii Noi

- Deja este o tradiție frumoasă, ca în special în perioadele de post când fiecare suflet depune eforturi spirituale mai profunde, Biserica „Sf.Mc.Dumitru” din raion, cu suportul centrului de caritate „Femeile Mironosițe”, le oferă creștinilor săi în dar, un pelerinaj la diverse mănăstiri din țară. De această dată direcția a fost aleasă spre mănăstirile Chițcani și Hagimus. La Mănăstirea Chițcani, pelerinii au avut prilejul de a cunoaște aspectul istoric al muzeului, viața din mănăstire, dar în special viața și faptele vrednice de veșnică pomenire a celui ce a fost restauratorul ei, - **Preasfințitul Dorimedont**. Cu această ocazie, într-o atmosferă de profundă reculegere și sensibilitate, **părintele Ioan Valuța**, dimpreună cu enoriașii săi pelerini, a săvârșit un parastas de veșnică pomenire la mormântul episcopului.

- În cuvântul său, părintele Ioan a accentuat că faptele Vladicăi, lăsate atât în această mănăstire, cât și în Eparhia de Edineț și Briceni, ne sunt un testament, o mîndrie și o mărturisire vie unei ortodoxii tră-

ită cu fapta și nu cu cuvîntul, așa cum spune apostolul Petru.

- În schimb la Hagimus, creștinii au putut savura peisajele și splendoarea naturii ce înconjoară mănăstirea, scăldîndu-se, după o zi de arșiță, în izvorul Sfintei Ana.

- Nu a putut fi trecută cu vederea nici pronia lui Dumnezeu, care a lucrat prin părintele Ioan, așa încît vamele Transnistriei au fost trecute fără controalele obligatorii și chiar fără acte.

- Desigur că scopul principal al pelerinajului Bisericii în postul Sf. Petru și Pavel, a fost acela al unei rugăciuni comune, mai intensive și mai sincere, de unde se naște o atmosferă de dragoste, de familiaritate și fraternitate mai profundă între mădulele Bisericii, între păstor și turma sa.

- Din acest motiv, cu o satisfacție deosebită în suflet, tot autobuzul în semn de recunoștință, a cîntat și s-a rugat pe parcursul întregului drum, dorind să prelungească pelerinajul pînă seara tîrziu.

Sergiu Iordăchescu, A.O. „Pro Ortodoxia”

Diamante spirituale la Mănăstirea Tabăra

Dacă psalmistul ne spune că „grija vieții ne-a scos din rai”, atunci pentru un grup de creștini din satul Roșcana, r-ul Anenii Noi, ziua de 2 iulie a fost o zi cînd au lăsat toate grijile lumești, consacrîndu-se cu prilejul postului, unui pelerinaj plăcut pe la locurile sfînte ale mănăstirilor Curchi, Tabăra și Saharna.

Frumusețea arhitectonică a Mănăstirii Curchi, ospitalitatea călduroasă a duhovnicului Mănăstirii Tabăra, arhimandritul Vasile Cioabanu, și rugăciunile nocturne ale Sfîntului Vasile cel Mare care se citesc la Saharna, au constituit o avere de valori pentru sufletul fiecărui pelerin.

Grație suportului organizatoric oferit de AO „Pro Ortodoxia”, în persoana dlui Ghenadie Valuța,

pelerinajul a avut ocazia de a se intersecta la Mănăstirea Tabăra cu un grup de elevi ghidați de părintele Octavian Moșin, cu prilejul unei acțiuni de binefacere.

Tot aici, părintele duhovnic le-a vorbit tuturor despre potențialul spiritual și istoric al mănăstirii și al celor 20 de maici, majoritatea fiind în etate, comparîndu-le cu niște diamante spirituale ce depășesc orice lux pămîntesc, lucru ce trebuie valorificat în pofida exteriorului modest al mănăstirii.

Rămăși plăcut surprinși de programa pelerinajului, creștinii au cunoscut impactul benefic asupra sufletului, ca pe o rugăciune deosebită jertfită lui Dumnezeu în post.

I. Mihalache, AO „Pro Ortodoxia”

Limba ce ne unește spiritele

Data de 31 august a rămas pentru vecie înscrisă în inima și în istoria poporului nostru reanimat după 1989, ca o zi de aleasă cinstire și veșnică prețuire a ceea ce reprezintă mijlocul comunicării și înțelegerii națiunii – limba noastră

Numai prin credință vie, vom învinge ...

Interviu realizat de drd. lector USM, Vlad Madan, cu parohul Bisericii din r-ul Anenii Noi, protoiereul Ioan Valuța.

Mult stimat părinte Ioan !!!
- Din multe surse informative, activități misionare și chiar de la oameni, am avut ocazia să-mi creez o imagine bună despre d-stră, ca de un preot ce-și pune umărul cu sudoare pentru turma sa. Spuneți-vi, vă rog, în ce constă succesul misionar al păstoririi d-stră?

Mai întii de toate, vreau să spun că r-ul Anenii Noi niciodată nu a avut Biserică, și de aici vă puteți trage concluzii despre nivelul credinței și religiozității locuitorilor. La început, cînd am venit în 1993, doar că Domnul a făcut minuni, încurajîndu-mă, dar adesea aveam impresia că voi fi strivit de deznădejdea și indiferența multora, iar unii chiar în față î-mi declarau, că în Aneni nu are cum să fie Biserică. Așa că un raion întreg, era lipsit în inima lui de o pierlă duhovnicească. Dar Dumnezeu e mare, și astăzi ne bucurăm, și ne minunăm, de toate cele realizate pentru sufletele locuitorilor r-lui.

În pofida nenumăratelor ispite, piedici, vorbe și provocări, atît în timpul construcției bisericii, cît și după, totuși depunem tot efortul ca ceia ce este cel mai principal, adică biserica nevăzută, biserica vie a creștinilor, să fie permanent zidită pînă la măsura veșniciei. Din acest motiv, binecuvîntez și organizăm după posibilități diverse activități prin școli cu elevii, profesorii (seminarii, pelerinaje, ore de religie), cu enoriașii bisericii (acțiuni de binefacere), și chiar avem și un paracelis în spital, aflat în proces de construcție, dar de care orice bolnav se poate folosi, rugîndu-se în el, sau cerînd rugăciunile preotului responsabil. La toate acestea se mai adaugă și un ziar de spiritualitate ortodoxă al Bisericii raionului, Făclia Ortodoxă, și chiar o pagină electronică pe internet. Toate

Ioan, cum încercați să-i atrageți pe oameni la Biserică?

Întii de toate prin căldura sufletească cu care ne străduim să-l primim pe om și să-l ajutăm. Cînd se primește, cînd nu, dar observ această și prin faptul că creștini din alte sate se străduie să vină la noi la Biserică, și aceasta neuitînd de faptul că locuitorii r-lui, neavînd niciodată Biserică, nu sunt învățați să o frecventeze. Dar mai stăruim prin cuvînt la diverse servicii divine, în special cu cei care vin mai rar sau deloc la Biserică. La toate acestea se mai adaugă și acele mijloace misionare menționate în prima întrebare.

- Părinte Ioan, știu că ați fost timp de 5 ani, și protopopul tuturor bisericilor r-lui Anenii Noi. Ce ați reușit să faceți în această perioadă?

Întii de toate vreau să spun că nu funcția contează, ci faptele pentru care vom da seama în fața lui Dumnezeu, care ne-a dat această funcție spre încercare. Din acest motiv, am încercat în colaborare cu cinstiții preoți, să facem diverse activități în fiecare sat, începînd cu întrunirile și slujbele lunare, la care s-au mai adăugat și pelerinaje la mănăstiri, seminarii, conferințe, vizite pe la penitenciare, un ziar și o pagină electronică a protopopiatului, precum și altele.

- Dar acum, cum stau lucrurile?

Acum, sincer să fiu, am mai multă liniște în suflet, întrucît de multe ori, muncind singur, poți face mai multă treabă decît la un loc. Dar Dumnezeu pe toate le vede, și fie-

căruia îi va răsplăti după faptele lui. Însă mare păcat este atunci cînd nici tu nu faci, nici altuia nu-i dai voie, clocotind de invidie și minie asupra aproapelui. Să ne păzească Dumnezeu de așa oameni.

- În multe Biserici din sate se observă, părinte, o îmbătrînire a enoriașilor. La d-stră cum stau lucrurile?

Mă bucur mult cînd ies cu darurile la Heruvim și vîd sus la căfastru copii de la școală și profesori. Dar aceasta înseamnă să muncеști în școală, nu o lecție sau două, ci în fiecare an tot mai multe. Asta înseamnă succes misionar. La sate cred că sufleteșimea oamenilor, copiilor, este mai mare, fiind mai aproape de muncile cîmpului, munci ce-l zidesc pe om. Însă mă întristez mult cînd în unele parohii, păstorul are alte preocupări, mai importante, și astfel nici habar de școală. Acolo, socot, că biserica merge spre golire. Ca protopop am insistat mult în fața preoților asupra predării religiei în școală, căci părinții decid, nu directorul. Dar nu poți să mergi la fiecare și să-l impui cu sila. Domnul le va fi judecător.

- Pe fundalul sărăciei, cum se încadrează biserica cu prețurile la serviciile divine, mai ales, cu cei care nu sunt în stare?

La noi dintotdeauna a fost alternativa taxei, din care se întreține întreaga biserică. Și anume, creștinul, în caz de neputință financiară, poate scri o cerere de scutire, și Biserica îi merge în întîmpinare. În rest, există arhiva, impozitul, salariile, activitățile misionare și alte cheltuieli necesare bisericii, iar fiecare biserică își mai știe și necesitățile, mai ales cînd e nevoie și de o reparație. Desigur că aici nu justific în nici un caz prețurile spectaculoase, sau obrăznicia și nesimțirea. Biserica ca instituție divino-umană este chemată să jertfească iubire și să vină în ajutor, de orice fel posibil, și în nici un caz să-și jefuiască credincioșii.

Va urma

O reacție Ortodoxă contra prozelitismului sectar la Anenii Noi

- Pentru r-ul Anenii Noi, pînă în anul 1994, cînd s-a început construcția bisericii, fenomenul sectar era ceva firesc și chiar alarmant. Baptiștii, adventiștii, pocăiții, iehoviștii și alte curente de tot soiul, amenințau pînă la desființare valorile strămoșești. Treptat, prin activismul misionar al părintelui **Ioan Valuța**, la întilnirile cu creștinii de la orice serviciu divin, lumea a început să cunoască adevărul credinței și să respingă orice proveniență sectară. În așa mod, fenomenul sectar și-a micșorat simțitor activismul, izolîndu-se. Lucrarea bisericii prin diverse strategii misionare, pur și simplu innăbușea lucrarea sectară, nepermițîndu-i-se măcar vreun loc de acțiune socială. Un exemplu victorios a fost atunci cînd părintele dimpreună cu enoriașii, înarmîndu-se cu steaguri și cruci, au mers în fața autorităților, cerînd cu succes interzicerea adunării iehoviștilor din țară pe stadionul raional, pentru a nu se provoca tulburări sociale.

- În același context, recent, după o perioadă îndelungată de liniște, creștinii au observat pe toți stilpii r-lui anunțuri de tipul: **„Dacă tu bolești și ai nevoie de ajutor, te invităm la slujba vindecării, săvîrșită de pastorul Serghei Rodideal (Comrat)”**. Ultimul se prezenta ca un ales a lui Dumnezeu, care se va ruga pentru vindecarea bolnavilor, și Dumnezeu va face prin el surprize de

vindecărilor lui **Kașpirovșchii** și a tuturor așa-zișilor doctori.

- Desigur că întrebările ortodocșilor loveau din plin în pseudo-adevărul mărturisit de pastorul Serghei, incomodîndu-l pînă la înroșire și sufocare, dublată și de o

reacție nevrotică. Culmea ororii și totodată încheierea „slujbei terapeutice” a fost concertul cîntat instrumental, de la care atmosfera devenea una confuză, manipulativă și chiar haotică, iar „rugații” pîrînd a fi beți sau drogați. A doua zi vindecătorul nici nu a mai avut ce face în Aneni. Făcînd acești pași, ortodocșii au știut că mărturisesc adevărata credință, lumina și libertatea cea fără de păcat, unde Dumnezeu se arată ca simțire a credinței inimii, dînd dovadă atît de toleranță constructivă cît și de faptele păstrării și apărării credinței strămoșești.

Redacția

care se zidește demnitatea unui neam: credința, limba, patria și mama. Nici una nu poate fi exclusă, întrucît prețul lor este viața și jertfa. „Dar vai de poporul care nu știe să se jertfească pentru aceste sfîntenii, căci va lăsa multă scîrbă urmașilor lor”, a spus părintele.

Redacția

Părintele Arsenie Papacioc - 95 de ani. O viață de chinuri și jertfă sub ocrotirea Maicii Domnului

Nu-i nimic mai scump de la Dumnezeu, dragii mei, ca **tim-pul**. Ne-a creat Dumnezeu singur numai pentru El. Și **daca ne lasă timp și ne prelungește timpul vieții noastre [o face] tot cu sco-pul ca să fim împreună**. Nici un dar nu e mai mare de la Dum-nezeu ca **timpul pe care ni-l dă**. Pentru că **moartea nu vine să-i faci o cafea. Vine să te ia**.

Nu pierdeți timpul, dragii mei! **“Maica Domnului e supăra-tă pe aceia care nu-i cer nimic”**

***

Și să știți că **oricare ar fi moti-vul întristărilor și al supărărilor, sunt numai de la draci! Cum e posibil să deznădăjduim când avem un frate atât de grozav și de puternic, care este Hristos, și o mamă atât de cuprinzătoare, peste tot, care e Maica Domnu-lui!** Dumnezeu ne-a făcut dintr-o mare iubire, ca să fim în împărăție împreună în marea bucurie și ve-selie alături de El! **Dar pentru lu-crul acesta trebuie să ne jertfim.** “- **Părintele Justin spune că Aiudul (lagărul) e cel mai sfânt loc al românilor...**

- Da, pentru că nu știai dacă trăiești până mâine. Această stare de tensiune extraordi-nară îți dădea ocazia să îți cu-noști marile tale întimități. Nu este vorba de o suferință. Ten-dința lor era exterminarea prin infometare. Zarca e o închisoare în închisoare, făcută de unguri pentru români, ca să-i omoare, unde fără discuție i se aplica re-gimul dorit fiecărui ins sau fiecă-rui grup de inși. Ultimii ani - un an, doi - numai în zarcă m-au

Interviu cu Parintele Arsenie Papacioc:
“Cine știe ca va fi veșnicie și nu ia măsuri merită să fie dus la casa de nebuni”.

ținut, ceea ce era egal cu moar-tea. Dar nu a vrut Dumnezeu. **M-au băgat la răcitor. În trei zile mureai, constatat. M-au băgat cinci zile, nu am murit! M-au băgat șapte, n-am murit. La camere frigorifere, știți! E groaznic! Nu știu dacă mă înțe-legeți...** Aveam o curiozitate de copil să văd cum iese sufletul... Deci eram la marginea lucrurilor. **Condiții imposibile, ca să mori în trezire. Au murit mulți. Eu nu am murit.** Nu puteam vorbi decât prin morse, și au cerut cei de alături să se spovedească. Tot prin morse. Eu puteam să trans-mit, dar nu puteam să primesc, pentru că dacă te prindea, te omora pe loc. Și am aranjat așa cu ei, tot prin morse. „**Măine, la o anumită oră - am apreciat cu ei atunci - stați în partea asta a celulei. Eu vă dau un semnal prin bătaie, prin perete, și îmi spuneți păcatele și eu vă dezleg. Cu o con-diție: dacă muriți până mâine - pentru că așa se pune problema - e valabilă spovedania. Dar dacă nu muriți, la primul preot pe care-l întâlniți să vă spovediți din nou păcatele**”. Adică să procedem cin-stit în ceea ce privește respectiva taină. Vă spun acestea ca să **aveți o imagine a stării noastre spiri-tuale acolo, când erai în fiecare clipă nesigur de clipa următoa-re. Această stare, care nu era de o zi, era de ani. Nu am putut vedea nici un semn de bunăvo-ință omenească, de om, în tot acest timp. Am fost întrebare de mulți unde a fost mai greu: în închisoare sau în pustie, pen-tru că am trăit și prin pustie. În închisoare, cei care nu credeau în Dumnezeu se chinuiau, și le era rău. Pentru că nu era o forță nevăzută care să oprească nițel pornirile sălbatice, de cruzime, de ură care apăsau mereu pe om. Asta lipsea. În pustie însă dracii cu care lupti se temeau de Dumnezeu și era mai ușor, cu toate intemperiiile vremii: iar-nă, zăpadă, fiare sălbatice, stare încordată și acolo. Dar era totuși**

o notă de libertate. **Pentru că dumneavoastră toți nu știți cât e de scumpă libertatea și pen-tru ce ne-a lăsat-o Dumnezeu.** Nu-i nimic mai scump la Dumnezeu ca **timpul pe care ni-l dă să-l trăim**. Pentru că a sufla și a răsufla e tot de la Dumnezeu. Și atunci a avut marea prudență Domnul Hristos să ne spună că „**nu se mișcă fir de păr fără voia Mea**”. Suntem guvernați de Dum-nezeu în toată mișcarea, în toate gândurile noastre ascunse. **Sigur că depinde și pe ce poziție te așezi. Având în vedere și numai lucrul acesta: viața veșnică.** Dacă te rătăcești, dacă ești nea-tent sau ești ateu - Doamne ferește! **Că-i mai gravă starea aceas-ta, nepăsarea aceasta. Aceasta e nesuferită la Dumnezeu.... Pentru că nu e supărat Dum-nezeu pentru anumite greșeli pe care le facem cât e supărat că suntem nepăsători. Ne amânăm existența, mergem pe inerție. E o mare greșală!**”

***

NOTA BENE:
“Nu este timp de șagă, am fost în viața mea la multe căpătâi de morți: plânset, vaiet, răcnec, muget, mii de glasuri fremătă-toare. Vedeau păcatele pe care le-au făcut! Nu se puteau repara altfel decât înapoi, [dar] înapoi nu mai putea, că venise moartea. **Moar-tea e o realitate, iadul e o reali-tate, raiul e o realitate - mereu auzim lucrurile acestea, mereu fiecare dintre noi spune ceva, bate un clopot în inima noastră: „Trezește-te!”**”

Eu m-am convins la căpătâiul atâtor morți că toți se căiau gro-zav, voiau să mai trăiască o zi, ca să-și pună lucrarea în regulă, dar era foarte greu, nu s-a mai putut, decât atât. **Astăzi este ziua aia! (...)** Nu vă descurajați niciodată, este omenește să greșești, dar **îngerește să te ridici și drăcește să rămâi în groapă!**

Acesta-i timpul, **nu amânați cu nici un chip pe mâine!**”

www.razbointrucuvant.ro

Despre moda și podoabele femeilor

“Deoarece mai ales femeile sunt tentate de a folosi tot felul de mij-loace pentru împodobirea trupului, Sfinții Părinți n-au trecut cu vede-rea nici acest aspect, arătând cât de primejdioase pot fi acestea pentru suflet. Primejdia vine din faptul că preocuparea pentru podoabe:

- **diminuează timpul și preo-cuparea pentru înfrumusețarea și împodobirea sufletului cu virtuți;**
- **introduce în suflet mândria și slava deșartă;**
- **introduce pericolul desfrân-rii și adulterului, atât pentru cea care se împodobește, cât și pentru cei care se află în preajma ei și o privesc;**
- **face să se cheltuiască bani și bunuri materiale în detrimentul milosteniei.**

Sfântul Vasile cel Mare insistă în mod deosebit asupra **cumpătării și modestiei** femeii, ca și a bărbatu-lui, în îmbrăcăminte. După ce arată **necesitatea smereniei și a simpli-tății** în comportamentul creștinilor, el combate obiceiul unora de a se îmbrăca și împodobi, **nu după ne-cesitate ci după măsura mândriei lor de parcă sa-r duce la vânzare**. El spune:

„Spune-mi, ce folos ai arătându-ți pretutindeni mâna împodobită strălucitor cu pietre prețioase? Nu ți-e rușine să dorești cu patimă pietrele prețioase cum le doresc femeile ușu-ratice? Acestea se mistuiesc la nebu-

nie de dorul pietrelor prețioase, dar și tu ești lacom după cele mai frumoase pietre, căutând agate portocalii, ma-tostat, ametist”.

Rolul îmbrăcămintii este de a ne apăra de intemperiiile naturii și de a acoperi unele părți ale trupu-lui spre a se păstra simțul pudorii. Sfântul Vasile recomandă crești-nilor modestie în îmbrăcăminte, fiindcă aceștia se cuvine a fi recu-noscuți chiar și după hainele pe care le poartă.

Nerespectarea acestui mod de viață introduce vanitatea și multe alte păcate. Sfântul Vasile sinteti-zează, în alt loc, acest pericol, arătând cât de deșartă și nefolositoare este preocuparea cuiva pentru îm-brăcăminte, podoabe, și în general pentru aspectul exterior, spunând:

„**A te îngriji de aranjatul părului și de haine, mai mult decât e nece-sar, este după cuvântul lui Diogene, sau o faptă de om necugetat, sau o faptă de om ticălos. A căuta să fii elegant și a fi numit de alții elegant, socot că este tot atât de rușinos ca și a trăi în desfrâu sau a strica altora casele.** Este oare vreo deosebire pentru un om cu mintea sănătoasă, dacă îm-bracă o haină scumpă sau una ieftină, atâta vreme cât și una și alta îl apără iarna de frig și vara de căldură?... ”

Sfântul Ioan Gură de Aur soco-țește podoabele ca fiind un „**lanț al păcatelor**”, deoarece este împiedic-ată milostenia spunând.

„**Când tu porți pe trup aurării, iar altul se sfârșește de sărăcie, când tu te înfășori cu atâta aur ca să te bucuri de o slavă deșartă, iar altul nu are nici ce mânca, prin aceasta oare nu strângi lanțul pă-catelor?**”

Sfântul Ioan consideră împodo-birea ca păcat și pentru alt motiv, și anume, pentru că **prin aceasta cea care se împodobește se arată ne-mulțumită de felul în care a făcut-o Dumnezeu**. El zice:

„**Voiești să pari plăcută și fru-moasă? Mulțumește-te cu ceea ce ți-a dat Creatorul. De ce introduci aurării, ca și cum ai îndrepta ceea ce a făcut Creatorul?**”

Pe femeile frumoase el le întrea-bă:

Чудотворные иконы помогают только верующим людям

Динара НАЖИПОВА
(«КП»-Уфа)

ЛИЛИЯ Батыршина уверяет, что сама излечилась с их помощью.

Всю свою жизнь 57-летняя Лилия Батыршина посвятила музыке и даже подумать не могла, что когда-нибудь займется иконами. Неизвестно, пришла бы она к этому, если б не цепь трагических случайностей.

Семь лет назад в авиака-тастрофе погиб 16-летний племянник Батыршиной. Позже не стало и второго племянника, подающего надежды хоккеиста «Салавата Юлаева». После этих несчастий и сама Лилия Кадыржановна тяжело заболела. Врачи сомневались в диагнозе. Но сошлись на том, что у женщины – хронический об-структивный бронхит.

– Сама не знаю откуда, но появилась уверенность единственное, что может мне помочь выздороветь, это написание икон. Хотя на тот момент я даже не представляла, как они делаются, - вспоминает Лилия Кадыржановна. – Но батюшка благословил.

На своей первой иконе она изобразила Иисуса Христа с Божией Матерью. Выбрала именно этот образ, потому что он считается «материнским». Иконе молятся все женщины, потерявшие детей, родных.

– Делала ее ровно 40 дней по 20 часов в сутки. Непростая работа, но она нужна была мне, чтобы выговориться. Я вложила в нее всю душу... Кстати, – вспоминает Лилия Кадыржановна, – когда я на-чала создавать икону, в правом глазу Богородицы была черная точка. А когда завершила работу, заметила, что эта точка как бы вытанулась, пошла «слезкой»...

И стали происходить удивительные вещи!

Сначала Лилия Батыршина отметила, что ее прекратили мучить боли. Когда обратилась к врачам, выяснилось: а болезнь-то прошла!

– Думаю, у пациентки был все же не хронический обструктивный бронхит – сам по себеонпройтинемог,–апохожий

по симптомам спиноз бронхов. Тогда болезнь действительно могла отступить, но при условии, что пациент перестал нервничать, – комментирует этот случай Дилара Якшигулова, врач-терапевт городской боль-ницы № 21 Уфы. – Видимо, написание икон привнесло автору внутреннюю гармонию.

Чудотворнуюиконуосвятили. Многие уговаривали Лилию ее продать: ведь за подобную работуможновыручитьнесколь-ко сотен тысяч рублей. Но Лилия Кадыржановна поступила по-другому: она подарила ее Уфимско-Богородскому храму, где эта икона находится и по сей день.

Сегодня в коллекции Лилии еще 14 рукотворных икон. Большинство своих работ женщина дарит родным и друзь-ям. Иконы эти очень разные, но схожи в одном – приносят счастье новым владельцам. Например, дочка Лилии Яна долго не могла забеременеть, прибавление в семействе слу-чилось только после того, как в доме появилась мамина икона. А еще Лилии Кадыржановне удалось помочь сыну знакомой, который находился буквально на волосок от смерти. Врачи уже не оставляли родным никакой надежды, пока Лилий не принесла икону, которую повесили прямо в реанимации. И парень вернулся к жизни!

КОММЕНТАРИЙ СВЯЩЕННИКА
Рафаил КОРОЛЕВ, священнослу-жительхрамаСимеонаВерхотурского Чудотворца г. Уфы:

«Святой лик способен творить чудеса»

- Случаи, когда люди обращались в веру, начинали писать иконы, не единичны. На мой взгляд, это не люди приходят к Богу, а Бог приводит их к себе, если в них есть богоугодные качества. То же самое и с написанием икон - Бог дает в руки кисть только тому, кто способен написать не просто картину, а святой лик, который способен порой творить чудеса.

„Dumnezeu te-a făcut frumoasă! De ce te slujești? După cum o statuie de aur ar murdări-o cineva cu noroi din mocirlă, tot așa fac și femeile care întrebuințează sulimanuri pe fețele lor”.

Dar nici femeile urâte n-au nici un folos să se fardeze, dimpotrivă le urmăresc nenumărate pericole. Sfântul Ioan spune:

„De altfel, ce câștig ai de la fru-mușeți? Nici unul, ci lupte mai multe, bătălii mai multe, primejdii mai mul-te, bănuiele mai multe. Pe cea care nu este frumoasă n-ar bănu-i-o cineva, pe când de cea care încă mai întrebuin-țează și sulimanuri și multe podoabe, imediat lumea își face o idee rea des-pre ea, și bărbatul ei conviețuiește cu

bănuială [...] Aceea în curând se ofi-lește din pricina sulimanurilor, căpă-tându-și o înfățișare de moleșire, de deșănțare, de desfrânare, și chiar su-fletul ei devine grosolan și plin de cea mai mare și mai totală lipsă de rușine, fiindcă frumusețea spre aceasta atra-ge îndeobște pe o femeie. [...] Nu este nici un avantaj dacă una este frumoa-să iar alta nu; avantajul este că aceea, chiar frumoasă fiind, să nu desfrâne-ze, iar cealaltă să nu fie rea”.

„Cine se înfășoară cu legături de acelea (cu podoabe) se uită în toate părțile să vadă cine s-a uitat la ea și cine nu s-a uitat, este plină de man-drie, este cuprinsă de griji și de mii de alte patimi”.

Parintele Constantin Mihoc

Мемориал в память о погибших

- По случаю 650-летию основания молдавского государства, и 65 лет от окончания второй мировой войны, власти Новых-Анен во главе с примаром Михаилом Кейбаш, позаботились вписать в архитектуру центра района, новый памятник на котором будут записаны на веки имена известных погибших в поле боя за веру и отечество. Это радостное событие, которое несомненно укрепит наш город, собрало множество ветеранов и жителей, послужив поводом встречи, вдохновения души, поминания и большего осознания бесценной важности заслуг тех, которые воевали, видели смерть не раз в свои глаза.

- По этому поводу, церковь в составе

священников **Иоана Валуца**, **Николай Пынзарь** (Бульбоки) и **Теодор Кодича** (Гура-Быкулуй), отслужила заупокойную панихиду для усопших и освятила памятник с великим христианским символом – Крестом, - „поскольку у Бога и в Боге смысл всей значимости заслуг и героизма павших солдат не столько в нашей памяти и почестях, сколько в ихней вечной душе, которая требует больше молитв, чем заслуженных похвал” – сказал отец Иоанн, отблагодарив заодно руководство района за непрерывную и плодотворную деятельность во благо народа. А памятник этому и есть доказательство.

Генадий Валуца

Un seminar de neuitat la Mănăstirea Chițcani

- Cu binecuvîntarea **Mitropolitului Vladimir**, și cu suportul centrului de caritate «Femeile Mironosițe» de pe lângă biserica «Sf. M. Mc. Dumitru» din Anenii Noi, la 28 și 29 august 2009, **Asociația «Pro Ortodoxia»**, a organizat un seminar la Mănăstirea Chițcani, cu tema «**Valorile pedagogiei și moralei creștine, întrebunțate de pedagogul actual**». Seminarul a avut partea practică, adică participarea la slujba hramului, cunoașterea potențialului spiritual al mănăstirii, vizita la Mănăstirea Marta și Maria, precum și partea teoretică.

manifestat activ și interesați, participând la dialog și răspunzând la diverse întrebări. De exemplu, dna **Maria Osipova**, directoarea liceului teoretic din s. Gura Bicului, r-ul Anenii Noi, a spus următoarele: «**Fără implicarea Bisericii în procesul de educație, nu vom izbîndi**», iar dna Raisa Crețu, profesoară a claselor primare din liceul «M. Eminescu», r-ul Anenii Noi, a spus că: «Doar credința va salva lumea».

Toate acestea au confirmat ideea importanței și necesității stringente a acestor seminarii pentru profesorii care au un nivel

Din activitatea AO „Pro Ortodoxia”

- Cu binecuvîntarea Mitropolitului Vladimir, tinerii asociației „**Pro Ortodoxia**”, realizează diverse activități misionare posibile, ce sprijină viața spirituală a Bisericii Ortodoxe din Moldova.

- Cu prilejul împlinirii a jumătate de an de la fondare, tinerii au fost primiți la audiență de către **Înalt Prea Sfinția Sa Vladimir**, prezentînd o retrospectivă a activităților și obținînd binecuvîntare pentru realizarea următoarelor obiective: 1) Editarea unui nou tiraj al cărților de „**Rugăciuni, spovedanie și împărtășanie**”, în cadrul campaniei „**Hrană spirituală**”; 2) Convocarea unei adunări a tuturor asociațiilor ortodoxe din Moldova spre o familiarizare mai apropiată și o colaborare misionară mai activă; 3) Susținerea unei conferințe de presă cu tema „**Atitudinea Bisericii față de politicile partidelor în perioadele electorale**”, a cărei misiune

este de a sensibiliza conștiința morală a concurenților electorali și altele.

- În finalul consultărilor, cu prilejul celor 35 de ani de slujire, 20 de ani de arhierie și a zilei Îngerului Mitropolitului, tinerii asociației au adus sincere și alese mulțumiri păstorului lor, pentru susținere și încurajare, dorindu-i bucurie și noblețe lipsită de orice durere și tristețe.

AO „Pro Ortodoxia”

AO „Pro Ortodoxia” întru susținerea atitudinii Mitropoliei față de electorala 2009

Miercuri, 5 august, a.c., Asociația Tinerilor Creștini Ortodocși „**Pro Ortodoxia**”, a organizat o conferință de presă cu tema: „**A.O. „Pro Ortodoxia” întru susținerea atitudinii Mitropoliei Moldovei față de electorala 2009**”. La conferință au participat: Ghenadie Valuța, Președinte A.O. „Pro Ortodoxia”, teolog-psiholog, Iurie Mihalache, jurist, lector universitar, Vlad Madan, jurnalist, lector universitar.

Organizatorii conferinței au avut drept scop sensibilizarea viitoarei conduceri a Republicii Moldova și chemarea acesteia la un comportament moral adecvat atât în cadrul politic, cât și în societate în virtutea prosperării Republicii Moldova.

În același context, vorbitorii s-au solidarizat cu **Mitropolitul Vladimir** în ceea ce privește declarația de imparțialitate politică a Mitropoliei Chișinăului și a Întregii Moldove.

Totodată, s-a făcut un apel către conducerea Guvernului Republicii Moldova și către Primarul general al municipiului Chișinău, **Dorin Chirtoacă**, în scopul anulării, sau a transferării concertului ce urmează

să fie organizat de către secta adventistă în Piața Marii Adunări Naționale, în ziua de 15 august, a.c. Reprezentanții A.O. „Pro Ortodoxia” și-au motivat această cerere prin faptul că în Republica Moldova, unde 93% dintre cetățeni se delcară creștini ortodocși, un asemenea concert nu își are locul, mai ales în Piața Marii Adunări Naționale, un loc cu o extraordinară valoare istorică, situat chiar în preajma Catedralei Mitropolitane și a monumentului Sf. Ștefan cel Mare. Astfel, s-a sugerat, fie interzicerea de către autorități a acestui concert, fie transferarea locului desfășurării manifestației, spre evitarea unor potențiale tensionări între cetățeni.

www.mitropolia.md

- Cei 15 profesori de diferite discipline, au fost selectați din diferite localități ale raionului Anenii Noi, avînd prilejul de a avea rolul de elevi ascultători în fața invitaților, ca Arhimandritul Paisie, starețul Mănăstirii, d-ul **Virgil Mîndăcanu**, doctor habilitat, UPS, d-ul Andrei Dumbăveanu, profesor USM, d-ul Benedict Ciubotaru, profesor ULIM, cunoscutul ieromonah Savatie Baștovoi, ierodiaconul Alexei, precum și alții, care au ținut să le îmbogățească cunoștințele pedagogilor cu valori creștine, ca și ei la rîndul lor să le aplice împreună cu elevii în noul an de învățămînt.

- În cadrul discuțiilor, profesorii s-au

oarecare de credință, dar nu prea au cine să le-o explice într-un limbaj pedagogic și înțelegător pentru a o putea transmite elevilor în cadrul orelor de specialitate.

«Nădăjduim ca prin profesorii noștri creștini, aceste seminarii să pornească un curent de reabilitare a conștiinței și credinței, pornind chiar de la cei micuți», - a spus părintele **Paisie Cekan**, starețul mănăstirii, deoarece, din timpuri, mănăstirile au avut și această menire.

În final, întregul colectiv a ținut să mulțumească starețului mănăstirii pentru căldura și dragostea cu care au fost primiți.

AO Pro Ortodoxia

Disciplina școlară „Educația civică” și marginalizarea educației ortodoxe

Reprezentanții câtorva organizații ortodoxe au susținut o conferință de presă în cadrul căreia și-au manifestat îngrijorarea și dezacordul față de actuala politică a autorităților de marginalizare, dacă nu chiar de excludere a învățămîntului religios din programa școlară, și aceasta în pofida dorinței părinților și a elevilor.

Această atitudine a Ministerului Educației și Tineretului se manifestă în primul rînd prin introducerea obligatorie în programul de învățămînt a obiectului „Educația civică”, disciplină care deși pretinde la un caracter

moralizator, totuși nu cuprinde morala și învățătura creștin-ortodoxă. O altă problemă constă în faptul că Ministerul a redus numărul de ore opționale de la 3 la 1, ceea ce face și mai dificilă predarea disciplinei opționale „Educația creștin-ortodoxă”.

În aceste condiții, participanții la conferința de presă, roagă insistent conducerea țării, în special Ministerul Educației și Tineretului, să completeze obiectul „Educația civică” cu module preluate din educația creștin-ortodoxă, pe de o parte, iar pe de alta, să elaboreze o politică clară și încurajatoare a predării disciplinei opționale „Educația creștin-ortodoxă”.

În cadrul conferinței s-a mai menționat că prin introducerea educației creștin-ortodoxe ca obiect de studiu în școală nu se urmărește nici într-un caz lezarea sentimentelor religioase ale reprezentanților altor confesiuni religioase, care pot să absenteze.

www.infotag.md

Fii un misionar milostiv! Transmite acest ziar gratuit și altor suflete însetate.

Anunț!!! Slujbele din biserica Sf. M. Mc. Pantelemon din incinta spitalului raional sunt săvîrșite oricînd la solicitare, dar în special miercuri la ora 15.00, duminica la ora 11.00 și de sărbători la ora 12.00 Doritorii

se pot adresa la preot după: Spovedanie, Împărtășanie și Sf. Maslu, ș. a., pentru în sănătoșirea în special a bolnavilor

Președinte – IPS Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și al Întregii Moldove Director: prot. Ioan Valuța, preotul raionului Anenii Noi Secretar responsabil: Ghenadie Valuța Recenzori: prot. Eugen Margarint, Iurie Mihalache

Bis: „Sf. Dumitru” Anenii Noi, Tel. 069296 208. Tiraj: 3000